го аналізу з метою діагностики банкротства, засновану на коефіцієнтах ліквідності (платоспроможності) і фінансової стійкості, які представлені як дві взаємодоповнюючі групи показників. Запропонована методика аналізу ділової активності, де розглянуті показники ефективності (віддача) ресурсів, показники оборотності, рентабельності і оцінки ринкової активності. Завершується аналіз прогнозуванням вірогідності банкротства на основі моделі Е. Альтмана. У зарубіжній методиці досить поширена система економічних рейтингів промислових, торгівельних, фінансових корпорацій, що містить набір ключових ключових фінансових показників, що характеризують їх стійкість, платоспроможність, ділову активність, рентабельність. Порівняльний аналітичний баланс і розрахунок абсолютних показників фінансової стійкості служать відправним пунктом аналізу. Дослідження абсолютних характеристик ліквідності, а також ряду відносних величин – фінансових коефіцієнтів доповнюють оцінку, отриману за допомогою вищезгаданих величин. Поглибленню факторного аналізу сприяє побудова і дослідження різних моделей взаємозв'язку різних фінансових коефіцієнтів, де зміна результативного показника відбувається при певній зміні показників-чинників. Слід зазначити, що аналіз фінансового стану підприємств повинен проводитися не лише на основі фінансових коефіцієнтів, що є відносними показниками, але і для характеристики різних аспектів фінансового стану повинні застосовуватися абсолютні показники.

Проблемою ряду наявних методик є уніфікована встановлюваних нормативів «якості» фінансового положення підприємств без врахування регіональних особливостей економічного середовища, в якому вони працюють. Останнє особливо актуально для просторово протяжних економічних систем, що володіють регіональною специфікою, до яких відноситься українська економіка.

Проведене дослідження показало, що аналіз фінансового стану повинен проводитися по наступних етапах і напрямах: загальний аналіз фінансового стану, аналіз фінансової стійкості, аналіз ліквідності і платоспроможності, фінансове прогнозування і рейтингова (комплексна) оцінка фінансового стану.

Список літератури 1. Фінансовий словник-довідник: / *М.Я. Дем'яненко, Ю.Я. Лузан, П.Т. Саблук, В.М. Скупіш та ін.; За ред. М.Я. Дем'яненка* – К.: ІАЕУААН. – 2003. – 690 с. **2.** *Ковалев А.И.* «Анализ финансового состояния предприятия». – М.: Центр экономики и маркетинга, 1998г

**Робота викона під керівництвом*
доц. Погорєлова І. М.

КУПРІЯНОВА Ю.П.

НАПРЯМКИ ПРОГНОЗУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА*

Проблема вивчення напрямків прогнозування показників стійкого розвитку підприємств є актуальною на даний момент, оскільки з одного боку, це дозволяє оцінити результати діяльності підприємств, тобто їх досягнення, а з іншого – визначає передумови розвитку підприємств.

Потребу такого прогнозування можна пояснити, насамперед, тим, що досить часто підприємства не здатні правильно оцінити свій фінансовий стан, що в майбутньому створює перешкоди для здійснення його ефективної діяльності.

Прогнозування передбачає розробку альтернативних фінансових показників та параметрів, використання яких відповідно до тенденцій зміни ситуації на ринку дає змогу визначити один із варіантів розвитку фінансового стану підприємства.

Основою фінансового прогнозування є узагальнення та аналіз наявної інформації з наступним моделюванням і врахуванням факторів можливих варіантів розвитку ситуації та фінансових показників.

Прогнозування показників стійкого розвитку – є втіленням стратегії підприємства на ринку. Фінансове прогнозування полягає у вивченні можливого фінансового стану підприємства на перспективу.

Прогнозування передбачає розробку альтернативних фінансових показників та параметрів, використання яких відповідно до тенденцій зміни ситуації на ринку дає змогу визначити один із варіантів розвитку фінансового стану підприємства.

Методи та способи прогнозування мають бути достатньо динамічними для того, щоб своєчасно врахувати ці зміни. Прогнозний звіт про фінансові результати показує обсяг прибутку, який буде одержано в наступному періоді.

За допомогою прогнозу руху грошових коштів можна визначити, скільки грошових коштів необхідно вкласти в господарську діяльність підприємства, синхронність надходження і витрачання грошових коштів, що дає можливість визначити потребу в залученні капіталу й перевірити майбутню ліквідність підприємства.

Розробка прогнозних фінансових звітів повинно здійснюватись у чіткій послідовності. Складові частини фінансового прогнозування (бюджету поточної діяльності, грошовий бюджет, інвестиційний та фінансові плани, прогнозні фінансові звіти) тісно пов’язані між собою.

Закінчується прогнозування показників стійкого розвитку підприємств конструктивними висновками, щодо поліпшення результатів діяльності.

**Робота виконана під керівництвом*
ст. викл. Стригуль Л.С.

ПАВЛОВ М.В.